

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 12925/18
Дана 11.03.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, Јелена Искић и Станимирка Лаловић, чланови већа, уз учешће судског саветника Марине Ивковић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца “А.А.” д. о. о. из ..., ..., кога заступају Бранко Татић и Вукашин Јововић, адвокати из Новог Сада, Максима Горког 3, против туженог Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, ради поништења решења, број 401-00-57/2014-09 од 31.05.2018. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 11.03.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Управног суда III-11 У. 14912/16 од 12.10.2017. године, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Управе за заштиту биља број 401-00-39/14-11 од од 01.04.2014. године, којим је одбијен захтев тужиоца број 401-00-39/2014-11 од 15.01.2014. године за накнаду штете по основу уништења кромпира, по решењима фитосанитарног инспектора Управе за заштиту биља Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, број: 270-321-236-1/2012-11 и 270-321-236-2/2012-11 од 3.12.2013. године.

У тужби, поднетој Управном суду дана 18.07.2018. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и због непоступања по правилима поступка. Наводи да у поступку није утврђено да је надлежно министарство објавило да се ради о „првој појави штетног организма“, те је најасно на основу чега тужени налази да је заиста тачно да је

министарство објавило да је прва појава била 2010. године. Сматра да је тужени морао да утврди када је то тачно објављено, односно да ли је објављено на начин подобан да сви произвођачи буду упознати о „првој појави штетног организма“, а да произвођачи који нису били обавештени не могу због тога трпети штетне последице. Истиче да није тачно да он није поступио у складу са решењима фитосанитарног инспектора број: 270-321-236-1/2012-11 и 270-321-236-2/2012-11 од 3.12.2013. године, да је спровео све мере заштите предвиђене Законом, али да из објективних разлога доказе о томе није могао да достави пре доношења првостепеног решења, да је допунио захтев за накнаду штете 26.01.2015. године и доставио сву потребну документацију, али да тужени то уопште није ценио. Указује да је тужени прихватајући становиште првостепеног органа да тужилац не испуњава услове прописане одредбом члана 2. став 1. и 2. Правилника о условима, поступку, начину одређивања висине накнаде штете и потребној документацији за накнаду штете за штетне организме са Листе IА део I, Листе IА део II, Листе IБ и Листе IIБ, занемарио да Закон о здрављу биља не предвиђа „прву појаву штетног организма“ нити било какво објављивање података о томе, као нужне услове за накнаду штете, те да су поменути правилником незаконито прописани строжији услови за остваривање права на накнаду штете, што овај правилник чини несагласним Закону што је противно одредби члана 195. Устава Републике Србије. Наводи и то, да се сходно одредбама члана 3. став 2. и члана 4. став 1. Правилника, о захтеву за накнаду штете могло одлучивати тек по достављању предвиђене документације, што значи да је првостепено решење преурањено и донето уз повреде правила поступка, а да је нетачно образложење туженог органа, да је достављање наведене документације од значаја само за утврђивање висине накнаде штете. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење туженог органа, утврди да тужилац има право на накнаду штете по основу члана 45. Закона о здрављу биља и члана 2. Правилника о условима, поступку, начину одређивања висине накнаде штете и потребној документацији за накнаду штете за штетне организме са Листе IА део I, Листе IА део II, Листе IБ и Листе IIБ, или уважи тужбу, поништи решење туженог органа и предмет врати туженом на поновни поступак и да обавезе туженог да му накнади све трошкове управног спора по опредељеном трошковнику, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате, а све у року од 15 дана под претњом извршења.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09) испитујући законитост оспорене одлуке у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног закона Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган, поступајући у извршењу пресуде Управног суда III-11 У. 14912/16 од 12.10.2017. године, сагласно одредбама члана 69. Закона о управним споровима, у поновном поступку размотрио жалбу, ожалбено решење и констатовао да жалбу треба одбити, те је због природе ствари која је предмет поступка донело други акт у складу са примедбама суда. Утврђено је да из образложења првостепеног решења прозилази да је привредно друштво “А.А.” д.о.о. из ... првостепеном органу поднело захтев за накнаду

штете број 401-00-39/2014-11 од 15.01.2014. године која је настала спровођењем фитосанитарних мера наложених од стране фитосанитарне инспекције Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, поступку спречавања ширења и сузбијања карантински штетне бактерије на кромпиру *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al. Захтев је поднет на основу члана 45. Закона о здрављу биља („Службени гласник РС“ број 41/2009) и Правилника о условима, поступку, начину одређивања висине наканде штете и потребној докеумнтацији за накнаду штете за штетне организме са Листе IА део I, Листе IА део II, Листе IБ и Листе IIБ („Службени гласник РС“ број 44/2013). На основу тако поднетог захтева Комисија за утврђивање висине штете је утврдила да привредно друштво “А.А.” д. о. о. из ... није поступило у складу са решењем фитосанитарног инспектора број 270-321-236-1/2012-11 и 270-321-236-2/2012-11 од 3.12.2013. године, односно није спровело мере заштите здравља биља и наређене фитосанитарне мере, у складу са чланом 45. став 1. тачка 2. Закона. Такође је утврђено да се захтев за накнаду штете односи на штетни организам *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al са Листе IА део I, Листе IА део II за који је министарство надлежно за послове здравља биља објавило да је прва појава била 2010. године, из чега се може закључити да се у овом случају не ради о првој појави штетног организма са наведених листа у складу са чланом 2. став 1. тачка 2. Правилника, па је на основу тако утврђеног чињеничног стања одлучио као у диспозитиву ожалбеног решења од 01.04.2014. године. Сходно наведеном, тужени орган је констатовао да се не могу прихватити као основани наводи изнети у жалби, да чињенично стање није правилно утврђено, с обзиром да је на основу изведених доказа првостепени орган тачно утврдио чињенично стање и у смислу члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” број 33/97 и 31/01, “Службени гласник РС”, бр. 30/10), одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 45. став 1. Закона здрављу биља („Службени гласник РС“, бр. 41/2009), прописано је да држалац биља који производи биље, биљне производе и прописане објекте има право на накнаду штете, ако је: 1) одмах пријавио појаву или сумњу на појаву штетних организама са Листе IА део I и штетне организме са Листе IА део II, за које је министар прописао одређене мере искорењавања или спречавања њиховог ширења, или у случају заштићене зоне штетне организме са Листе IБ и Листе IIБ; 2) спровео све мере заштите здравља биља, као и наређене фитосанитарне мере. Ставом 8. истог члана прописано је да министар ближе прописује услове, поступак, начин одређивања висине наканде штете и потребну документацију за наканду штете за штетне организме са листи из става 1. тачка 1) овог члана, као и врсте штетних организама са листе IА део II. У складу са наведеном одредбом донет је Правилник о условима, поступку, начину одређивања висине наканде штете и потребној документацији за накнаду штете за штетне организме са Листе IА део I, Листе IА део II, Листе IБ и Листе IIБ („Службени гласник РС“ број 44/2013) који у одредби члана 2. став 1. прописује да држалац биља, биљних производа и прописаних објеката има право на накнаду штете ако: 1) производи биље, односно биљне производе; 2) је штетни организам са Листе IА део I, Листе IА део II за који је донет пропис о мерама откривања, сузбијања и спречавања ширења одмах пријавио сумњу на појаву или појаву тог штетног организма и ако је министарство надлежно за послове здравља биља објавило да се ради о првој појави штетног организма са тих листа; 3) је одмах пријавио сумњу на појаву или појаву штетног организма са Листе IБ и Листе IIБ у заштићеном подручју и ако је Министарство објавило

да се ради о појави штетног организма са тих листа; 4) је уништио биље, односно биљне производе у складу са решењем о уништењу биља, односно биљних производа; 5) спровео све друге наложене мере до извршеног уништења биља, односно биљних производа, у складу са решењем фитосанитарног инспектора.

У поновном поступку тужени орган је поступио у свему по налогу из пресуде Управног суда из пресуде III-11 У. 14912/16 од 12.10.2017. године сагласно одредбама члана 69. Закона о управним споровима, у поновном поступку размотрио жалбу, ожалбено решење и констатовао да жалбу треба одбити, те је због природе ствари која је предмет поступка донео други акт у складу са примедбама суда.

Имајући у виду несумњиво утврђену чињеницу, да је министарство надлежно за послове здравља биља објавило да је прва појава штетног организма била 2010. године, то је правилан закључак туженог органа да у конкретном случају није испуњен неопходан услов за остваривање права на накнаду штете прописан одредбом члана 2. став 1. тачка 2. Правилника о условима, поступку, начину одређивања висине накнаде штете и потребној документацији за накнаду штете за штетне организме са Листе IА део I, Листе IА део II, Листе IБ и Листе IIБ. По становишту суда, није од значаја навод тужбе да је тужилац морао бити упознат са том појавом односно да произвођачи који нису били обавештени не могу због тога трпети штетне последице, с обзиром да је прописано да право на накнаду штете има само држалац биља, биљних производа и прописаних објеката код кога се први пут појавио штетни организам са поменутих листа. Правилником о утврђивању програма мера заштите здравља биља за 2013. годину („Службени гласник РС“ број 33/13) у тачки 2. прописано је да посебан надзор у кромпиру обухвата између осталог под тачком а) бактерије *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, *Ralstonia solanacearum*, *Erwinia chrysanthemi* (*Dickeya* spp.). Сходно наведеном произвођачи су могли бити упознати да фитосанитарна инспекција посебан надзор врши над поменутом бактеријом. Дакле, како је првостепени орган утврдио да је министарство надлежно за послове здравља биља објавило да је прва појава штетног организма *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al са Листе IА део I, Листе IА део II била 2010. године, то је правилан закључак првостепеног и другостепеног органа да тужилац не испуњава један од основних услова прописаних одредбом члана 2. став 1. тачка 2. Правилника.

По оцени суда, правилно је тужени орган закључио да се, супротно жалбеним наводима, управо Правилником о условима, поступку, начину одређивања висине накнаде штете и потребној документацији за накнаду штете за штетне организме са Листе IА део I, Листе IА део II, Листе IБ и Листе IIБ, прецизира одредба члана 45. став 1. Закона о здрављу биља и прописују услови под којима држалац биљних производа и прописаних објеката, има право на накнаду штете. Навод тужбе да је првостепени орган о захтеву могао одлучити тек по достављању записника фитосанитарног инспектора о извршеној мери уништавања биљака, односно биљних производа, није основан јер у ситуацији када је донето решење о одбијању захтева за накнаду штете, а имајући у виду одредбу члана 3. став 3. Правилника о условима, поступку, начину одређивања висине накнаде штете и потребној документацији за накнаду штете за штетне организме са Листе IА део I, Листе IА део II, Листе IБ и Листе IIБ, која прописује да се после извршеног уништавања биља, односно биљних производа држалац биља, биљних производа и прописаних објеката, доставља Министарству поред документације из става 2. тог члана и записник

фитосанитарног инспектора о извршеној мери уништавања биља, односно биљних производа који обавезно садржи укупну количину биља, односно укупну количину биљних производа, начин и поступак на који је извршено њихово уништавање, које је од значаја за утврђивање висине накнаде штете, а не и основаности самог захтева за накнаду штете.

На основу свега изнетог, а ценећи наводе тужбе Управни суд налази да су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари, имајући у виду утврђено чињенично стање, на које је правилно примењено материјално право.

У погледу навода тужиоца, којима предлаже да суд у спору пуне јурисдикције реши управну ствар, суд налази да за то нису испуњени услови из одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, јер је претпоставка за доношење пресуде у спору пуне јурисдикције да оспорени управни акт треба поништити, а што у конкретној правној ситуацији није случај.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу 1. диспозитива ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима.

Ценећи да је тужба одбијена, суд је применом одредби члана 66, члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...87/18), одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 11.03.2020. године, III-4 У. 12925/18

Записничар
Марина Ивковић,с.р.

Председник већа - судија
Гордана Сукновић Бојација,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ